

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.386/2021/5.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: I.r. alperes, I.r. alperes címe., I. rendű,

II.r. alperes, I.r. alperes címe., II. rendű

Az I-II. rendű alperesek képviselője: dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 62.P.20.210/2021/12.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.620 (hétézer-hatszázhusz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy személyenként fizessenek meg az államnak az állami adóhatóság felhívására, az abban megjelölt módon, határidőben és számlára 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2020. december 21-én az I. rendű alperes által szerkesztett portál1 internetes portálon „cikk címe1” címmel az alábbi cikk jelent meg:

[2] (lead) „Évi tízmilliós fizetése mellett közel 33 millió forintos jutalmat tett zsebre a párt1-ű személy1 jelenlegi jobbkeze, a településről1 településbe2 helyezett jegyző, felperes – tudta meg a portál2. A személy2 polgármester jegyzője a település1ből távozott közpénzzel kitömve. felperes 2011 májusától 2018 május végéig részesült különböző mértékű jutalmakban úgy, hogy voltak olyan hónapok és időszakok, amikor felperes duplán örülhetett, hiszen a különböző kifizetések részben vagy egészében ugyanazokat az időszakokat érintették, amiért már egyszer a település1-i kasszához járulhatott.

[3] (szöveg) személy1 jelenlegi jegyzőjének ténykedése – a károkozásán kívül – közel 130 millió forintba került település1nek. Ez persze nem volt elég. felperes azt az ügyeskedést is végrehajtotta, hogy a tulajdonában álló kocsit úgy adta át üzemeltetésre a település1 önkormányzatának, hogy az autóval kapcsolatos minden kiadást, az üzemanyagtól a biztosításon át a szervizelésig az önkormányzat fedezte.

[4] A portál² felperes 2015-ös évjáratú Mitsubishijének 2017. január 10-én kelt üzembentartói szerződését is megszerezte, amelyet tulajdonosként felperes, üzembentartóként pedig személy³ polgármester írt alá, és amelyben feketén-fehéren szerepel: az önkormányzat »a szerződés aláírásának napjától köteles a járművel kapcsolatos mindennemű kiadás viselésére«. (...) Tekintettel arra, hogy kizárólagos használati jogot is kapott felperes, így a szerződést elvileg a képviselő-testületnek kellett volna jóváhagynia, így a testület döntési jogkörének az elvonása törvénysértő lehetett. Ráadásul ezzel egy időben taxikártyát is használt, az évi tízmilliós fizetését pedig közel 33 milliós jutalommal triplázta meg.

[5] Furcsa, hogy a fenti juttatásokban és közpénz-tízmilliókban úgy részesült felperes, hogy település¹-i jegyzőként számos olyan ügy, döntés kötődik a nevéhez, amelyek miatt súlyos büntetésekkel kellett fizetnie az önkormányzatnak.

[6] (kiemelt szöveg) felperes jegyzősége alatt a település¹-i hivatal például tízmilliós büntetést kapott sorozatos szabálytalan közbeszerzés miatt.

[7] (szöveg) A jogi felügyelete alá tartozó önkormányzatot szabálytalan közbeszerzés miatt a bizottság közel tízmilliós büntetés megfizetésére kötelezte.

[8] Az ügy pikantériája, hogy ezekben a közbeszerzésekben az akkori alpolgármester, a felpereshez közel álló személy⁴ tevékenyen részt vett. felperes település¹-i munkája alatt több aljegyzőt is »elfogyasztott«. Két volt aljegyzője munkaügyi pert indított ellene, amely perek elvesztése szintén milliós nagyságrendű kárt okozott az önkormányzatnak”.

[9] A felperes 2021. január 8-án közölt helyreigazítási kérelmét az I. rendű alperes nem teljesítette. Erre tekintettel a felperes keresetében kérte a bíróságtól, hogy kötelezze a II. rendű alperest a perköltség megfizetésére, míg az I. rendű alperest az alábbi tartalommal bíró sajtó-helyreigazító közlemény közzétételére:

[10] „Helyreigazító közlemény:

[11] 2020. december 21. napján a portál¹ online felületünkön közzétett »cikk címe¹« című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes nevéhez település¹-i jegyzőként számos olyan ügy, döntés kötődik, amelyek miatt súlyos büntetéseket kellett fizetnie az önkormányzatnak, valamint azt a való tény, hogy felperes a tulajdonában álló gépjárművet üzembentartásra átadta a település¹ önkormányzatának, így az autóval kapcsolatos kiadásokat az önkormányzat fedezte, azon ténynek elhallgatásával, hogy ezt a jogszabályok lehetővé tették és emiatt soha semmilyen vizsgálat nem indult, így soha senki meg nem állapította, hogy törvénysértő lett volna ezen megállapodás, abban a hamis színben tüntettük fel, mintha felperes az önkormányzattal az üzembentartási szerződést a jogszabályok kijátszásával kötötte volna meg”.

[12] A felperes keresete jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át és a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495-496. és 499. §-át jelölte meg.

[13] Megítélése szerint a cikk az alábbi, reá vonatkozó valótlan tényállításokat tartalmazza:

[14] 1. „felperes azt az ügyeskedést is végrehajtotta, hogy a tulajdonában álló kocsit úgy adta át üzembentartásra a település¹ önkormányzatának, hogy az autóval kapcsolatos minden kiadást, az üzemanyagtól a biztosításon át a szervizelésig az önkormányzat fedezte”.

[15] 2. „felperes jegyzősége alatt a település¹-i hivatal például tízmilliós büntetést kapott sorozatos szabálytalan közbeszerzés miatt”.

[16] 3. „A jogi felügyelete alá tartozó önkormányzatot szabálytalan közbeszerzés miatt a bizottság közel tízmilliós büntetés megfizetésére kötelezte”.

[17] Kifejtette, hogy önkormányzati közbeszerzési eljárásban a jegyzőnek nincs döntési jogosítványa. A felperes hivatali működése alatt nem követett el hatáskörébe tartozó szabálytalanságot, amely miatt az önkormányzatot marasztalták volna. Az „ügyeskedés” szó azonban a köznyelvben egyértelműen azt jelenti, hogy valaki megkerüli a jogszabályokat. Ezzel szemben a munkáltatónak törvényes lehetősége arról dönteni, hogy milyen formában támogatja a munkavállaló munkába járását. A település1-i Önkormányzat jegyzőjeként jogszerűen kötötte meg a tulajdonában álló gépjárműre az üzemben tartási szerződést. Kifogásolta, hogy az I. rendű alperes nem kereste meg a közöltekkel kapcsolatban, így nem a szakma szabályainak megfelelően, nem kellő körültekintéssel járt el.

[18] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték. Előadták, hogy a kifogásolt cikk a település2-i önkormányzatok gazdálkodásához, illetve közpénz felhasználásához kapcsolódik és az erről szóló közeleti vita keretében nagy érdeklődésre tart számot. A vita magában foglalja az egyes önkormányzati tisztviselők javadalmazását, illetve munkavégzésük megítélését, különösen, ha a saját tulajdonukban lévő gépkocsi üzemeltetési költségeit közpénzből fizetik, illetve a tevékenységük miatt az önkormányzatot éri kár. Az alperesek köztudomású tényként jelölték meg, hogy a magyar közigazgatási rendszerben a jegyző a helyi önkormányzat által kinevezett személy, aki megszervezi és vezeti a polgármesteri hivatal munkáját, ő a helyi önkormányzat közigazgatási és jogi (szakmai) előljárója. Az alperesek hivatkoztak arra, hogy a kifogásolt közlések nem tartalmaznak valótlan tényállítást, illetve a való tényeket nem tüntetik fel hamis színben. A kifogásolt közlések közül „az ügyeskedést is végrehajtotta” (elsőként sérelmezett tartalom) nem minősül sem tényállításnak, sem a való tények hamis színben való feltüntetésének, mivel a kifejezés a cikk írójának véleménye, amely tartalmában az átlagolvasó számára csak a jogszabályi lehetőségek kihasználását jelenti, nem pedig azt, hogy az ügyeskedésként jellemzett cselekmény jogellenes volt.

[19] A további kifogásolt közlések („a település1-i hivatal például tízmilliós büntetést kapott sorozatos szabálytalan közbeszerzések miatt”, „a jogi felügyelete alá tartozó önkormányzatot szabálytalan közbeszerzés miatt a bizottság közel tízmilliós büntetés megfizetésére kötelezte”) az alperesek megítélése szerint valós tényállítások. Ezt önmagában alátámasztja a felperes védekezése, hiszen a felperes sem azt vitatta, hogy az önkormányzat megbírságolták, hanem azt, hogy a település1-i hivatal kapta a büntetést. Az alperesek hivatkoztak arra, hogy a közbeszerzési eljárásokban ajánlatkérőként az önkormányzat szerepel, ezáltal őt bírságolják, nem pedig a polgármesteri hivatalokat. A cikknek egyértelmű a fő mondanivalója; az átlagolvasó számára egy közbeszerzési eljárás vonatkozásában az önkormányzat és annak hivatala azonos fogalmakat jelent, ezért a használt megnevezés a cikk mondanivalója szempontjából lényegtelen. Köztudomású tény, hogy a jegyző az önkormányzat első számú jogi vezetője, vagyis valós az az állítás, hogy az önkormányzat a felperes jogi felügyelete alá tartozik. Az alperesek szerint a felperes sem az előzetes helyreigazítási kérelemben, sem a keresetlevél tényállási részében nem kifogásolta a cikk azon részét, hogy „a fenti juttatásokban és közpénz-tízmilliókban úgy részesült felperes, hogy település1-i jegyzőként számos olyan ügy, döntés kötődik a nevéhez, amelyek miatt súlyos büntetéseket kellett fizetnie az önkormányzatnak”, így erre vonatkozóan sajtó-helyreigazítást sem kérhet. Az alperesek álláspontja szerint a helyreigazítás közzétételének felperes által kért módja – miszerint a közleményt 24 órán keresztül kell az alperes portál főoldalán közzétenni – sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte az I. rendű alperest, amely szerint

[21] „2020. december 21. napján a portál1 online felületünkön közzétett »cikk címel« című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes jegyzősége alatt a település1-i hivatal tízmilliós büntetést kapott sorozatos szabálytalan közbeszerzés miatt, továbbá azt, hogy a jogi felügyelete alá tartozó önkormányzatot szabálytalan közbeszerzés miatt a bizottság közel tízmilliós büntetés megfizetésére kötelezte”.

[22] A közzététel módját úgy határozta meg, hogy az I. rendű alperes a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül 5 napon belül tegye közzé a portál1 honlapon olyan módon, hogy a helyreigazító közlemény az eredeti a link linken a cím alatt, a lead felett legyen elérhető legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti, kifogásolt cikk hozzáférhető, továbbá 5 napon belül a portál1 kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, ahogyan a sérelmezett cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelentesse meg 24 óra időtartamban a „Helyreigazítás: felperesről valótlanságokat híreszteltünk” címet, amelyre kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhető.

[23] A keresetet ezt meghaladóan elutasította és megállapította, hogy a perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

[24] A felperest és a II. rendű alperest személyenként 18.000 forint eljárási illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte.

[25] Határozatának indokolásában felhívta és idézte Magyarország Alaptörvénye B) cikk (1) bekezdését, R) cikkét, a IX. cikk (1)-(2) és (6) bekezdését, a relevánsnak tartott jogszabályok körében pedig az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, a 12. § (1) bekezdését, a Pp. 495. § (1)-(2) bekezdését és a 496. § (1)-(2) bekezdését.

[26] Megállapította, hogy a sérelmezett tartalmak mindegyike a portál2 portálon közölt tartalom híresztelésének minősül. Az elsőt („felperes azt az ügyeskedést is végrehajtotta...”) véleményként (helyesen: értékítéletként) azonosította, amiből arra következtetett, hogy e szövegrész vonatkozásában sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A felperes mint a kerületi önkormányzat jegyzője a tevékenységét érintő vélemények, kritikák körében egyébként is fokozott tűrés kötelezettséggel tartozik. A közfelfogás szerint az „ügyeskedés” szó használata olyan helyzetekre is vonatkozik, amikor valaki a jogszabályi lehetőségeket kihasználva jut vagyoni előnyhöz. A jelen esetben ez úgy valósult meg, hogy a felperes tulajdonában levő gépkocsi üzembentartója a munkáltatója volt, melynek következtében a gépjárművel kapcsolatos kiadások viselésére a munkáltató volt köteles.

[27] A sérelmezett további közlések („felperes jegyzősége alatt a település1-i hivatal például tízmilliós büntetést kapott sorozatos szabálytalan közbeszerzés miatt”; „a jogi felügyelete alá tartozó önkormányzatot szabálytalan közbeszerzés miatt a bizottság közel tízmilliós büntetés megfizetésére kötelezte”) tényállításnak, és az alperesek vonatkozásában a más sajtószerző tartalmának átvétele miatt híresztelésnek minősültek, amelyekkel kapcsolatban az alperesek nem bizonyították a sajtójogi felelősség alól mentesülés feltételét, a tényállítások valóságát. A bizonyítási eljárás sikertelenségének következményeként az elsőfokú bíróság ebben a körben helyt adott a keresetnek. A helyreigazító közlemény szövegének meghatározásakor a PK 15. számú állásfoglalásban szereplő „követelményekre” (helyesen: értelmezési szempontokra) és az ítélezési gyakorlatra volt figyelemmel.

[28] A perköltségről a Pp. 83. § (1)-(2) bekezdése, a feljegyzett eljárási illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján döntött.

[29] Az ítélet ellen valamennyi fél fellebbezett.

[30] A felperes jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet részben megváltoztatására irányult, amely szerint az elsőként sérelmezett közlés vonatkozásában is kérte a helyreigazítás

elrendelését, továbbá a II. rendű alperes marasztalását a teljes első- és másodfokú perköltésben.

[31] A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerint határozta meg. A döntést az Smtv. 12. § (1) bekezdésébe és a Pp. 496. § (1) bekezdésébe ütközőnek tartotta.

[32] Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg az első sérelmezett közlésben szereplő „ügyeskedés” szó jelentését. A szó köznapi értelemben vett jelentése az, hogy valaki a jogszabályi előírásokat megkerüli, kijátssza, annak érdekében, hogy valamilyen előnyhöz jusson. A megvalósult tartalommal kötött megállapodásra volt jogi lehetőség, így nem minősült jogszabályt sértőnek. Arra is hivatkozott, hogy a szöveget eredetileg közlő portál² Szerkesztőségével szemben helyreigazítás iránt indult perben hozott elsőfokú ítéletben (Fővárosi Törvényszék 40.P.20.211/2021/8.) az elsőfokú bíróság a közlést tényállításnak minősítette. További érve szerint a felperes nem közszereplő, így a sérelmezett közlés tartalmánál fogva nem a felperes bírálata, nem politikai tevékenységére, programjára vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkozik, így őt fokozott tűrési kötelezettség sem terheli.

[33] Az I. rendű alperes jogorvoslati kérelme az ítélet részben megváltoztatására, elsődlegesen a kereset elutasítására, másodlagosan a közlemény főoldalon való közzététele időtartamának mérséklésére, a II. rendű alperes fellebbezése pedig a felperes másodfokú perköltésben marasztalására irányult.

[34] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), c) és d) pontjaira alapították, az anyagi jogi jogszabálysértést az Smtv. 12. § (1) bekezdésében jelölték meg.

[35] Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a másodikként és harmadikként kifogásolt közlést valótlan tényállításnak. Tény, hogy a közbeszerzési eljárásban az önkormányzat az ajánlatkérő (ezért őt bírságolja a hatóság), a cikk azonban többször is az „önkormányzat” kifejezést használja, ezért a szöveg összefüggéseiben való értelmezése alapján egyértelmű a fő mondanivaló.

[36] Az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó egy közbeszerzési eljárás tekintetében az önkormányzatot és annak hivatalát azonos fogalmakként kezeli, ezért a cikk mondanivalója szempontjából lényegtelen, hogy a település¹-i hivatal vagy a település¹-i Önkormányzat kapott szabálytalan közbeszerzés miatt „büntetést”. Mivel köztudomású tény, hogy a jegyző az önkormányzat első számú jogi vezetője, valós azon tényállítás is, hogy „az önkormányzat a felperes jogi felügyelete alá tartozik”.

[37] Az alperesek szükségtelenül hosszúnak tartották a helyreigazító közlemény közzétételének tartamát, mert a főoldalon a cikk címe 24 óránál lényegesen kevesebb ideig, néhány óráig volt látható. Az alperesek álláspontja szerint a helyreigazítás közzétételének elrendelt módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni.

[38] A felperes fellebbezési ellenkérelme a keresetnek helyt adó rész tekintetében történő helybenhagyására irányult.

[39] Azzal érvelt, hogy vele szemben semmilyen eljárás nem indult közbeszerzési szabálytalanságok okán, azaz az ő jogi felelőssége fel sem merült. A jegyzőnek a közbeszerzési eljárások kapcsán döntési jogköre nincs, így olyan általános kijelentés sem tehető, amely szerint „az önkormányzat a felperes jogi felügyelete alá tartozik”. Nem minősül lényegtelen tévedésnek, hogy szabálytalan közbeszerzés miatt az önkormányzat vagy a

hivatal kap-e „büntetést”. A cikk szerint a polgármesteri hivatal tízmilliós büntetést kapott a felperes jegyzősége alatt, amely tényállítás jogilag kizárt.

[40] A felperes nem minősül közszereplőnek és nem köteles túrni a valótlan tényállításokat. A közlés azért nem részesülhet jogi védelemben, mert az közérdeklődésre számot tartó politikai, társadalmi vitával sem függ össze. Az I. rendű alperes a felperes személyét lejárato cikket közölt.

[41] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezésének helybenhagyását indítványozták.

[42] Kifejtették, hogy az „ügyeskedés” szó köznap értelemben nem azonos a jogellenes tevékenységgel. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a közfelfogás szerint „ügyeskedésnek” minősíthető, ha valaki a jogszabályi kereteket kihasználva jut vagyoni előnyhöz, egyebekben a kifejezés nem minősül tényállításnak, ezért annak helyreigazítása sem rendelhető el.

[43] A fellebbezések tartalmára figyelemmel az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése.

[44] A fellebbezések alaptalanok.

[45] A felek között nem volt vitatott, hogy az I. rendű alperes cikkében közöltek híresztelésnek minősülnek. Jogi álláspontja és az alperesek védekezésének tartalma alapján azonban a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az első közlés tényállítás, nem pedig értékítélet. Ezzel kapcsolatban azt fejtette ki, hogy az „ügyeskedés” fogalom jelentéstartalma eltér az elsőfokú bíróság által meghatározottaktól, annak helyes értelmezése ugyanis a jogszabályok előírásainak kijátszása, megkerülése valamilyen előnyszerzés érdekében. Ezt az okfejtést kívánta alátámasztani a Fővárosi Törvényszék eseti döntésében foglalt indokokkal is. A Fővárosi Ítéltábla utal arra, hogy a más, vagy részben más személyek között folyt polgári jogi jogvitában az alsóbb fokú bíróságok jogi indokai és minősítései a felsőbb bíróságot még a vonatkozó határozat jogerőre emelkedése esetében sem kötik, a precedens hatás pedig kizárólag a Kúria közzétett határozatainak tekintetében érvényesül a Pp. 346. § (5) bekezdése és a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32-33. §-a szerint.

[46] Az ítéltábla értékelése alapján az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást az első közlés jogi minősítéséről. A szövegben sérelmezett rész, amely a munkáltatóval kötött szerződés tartalmát alapul véve ügyeskedésnek tartotta a gépkocsi költségeinek a munkáltatóra terhelését, egyértelműen értékítéletnek minősül. Azzal kapcsolatban bizonyításnak nincs helye, ezért az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a helyreigazító közlemény elrendelésére vonatkozó kereseti kérelmet. A cikkben az önkormányzat volt jegyzőjeként bemutatott felperes nyilvánvalóan közszereplőként vált érintetté, ennek azonban nincs jelentősége, mert az értékítélettel szemben a sajtó-helyreigazítás fogalmilag kizárt. A felperes által a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontjára alapított és ekként gyakorolt felülbírálati jogkörében eljárva a másodfokú bíróság végkövetkeztetése az, hogy a felperes fellebbezésében foglalt jogi érvek nem voltak alkalmasak az elsőfokú ítélet fellebbezéssel érintett részében való megváltoztatására.

[47] Az alperesek jogorvoslati kérelme lényegében az elsőfokú eljárásban már előadott érvek részbeni megismétlésére szorítkozott. Az I. rendű alperes azonban fellebbezését okszerűtlenül indokolta azzal, hogy az önkormányzat és a polgármesteri hivatal közötti különbségtételnek nincs jelentősége, így az lényegtelen tévedésnek minősül. A perben ennek vizsgálatára csak abban az esetben kerülhetett volna sor, ha az alperesek bizonyítják, hogy a település1-i Önkormányzatot a közbeszerzési eljárás szabálytalanságai miatt bírságolta a közigazgatási hatóság. A bírság kiszabása azonban tényként nem volt megállapítható, azzal

kapcsolatos peradat fel sem merült. Nem annak volt tehát jelentősége, hogy az átlagos ismeretekkel rendelkező olvasó a polgármesteri hivatalt és az önkormányzatot azonosítja-e és milyen okok alapján, hanem annak, hogy az alperesek egyik közigazgatási szereplő tekintetében sem bizonyították a bírságolás megtörténtét. Ezért az állítás valóságának bizonyítása elmaradt, az elsőfokú bíróság helytálló indokkal támasztotta alá a helyreigazítást elrendelő döntését.

[48] A közzététel időtartamára vonatkozó meghatározást is alaptalanul sérelmezték az alperesek. Az Smtv. 12. § (2) bekezdését nem úgy kell értelmezni, hogy a „hasznos módon és terjedelemben” fordulat második eleme nem haladhatja meg a helyreigazított közlemény elérhetőségének időtartamát. Az ítélezési gyakorlat az olvasói szokásokra figyelemmel alakította ki az egy napi tartamra szóló kötelezést, feltételezve, hogy 24 óra alatt hozzáférhetőleg minden, a honlapot látogató felhasználó ismét áttekinti a hírfolyamot és így nagy valószínűséggel nem kerül el a figyelmét a helyreigazítás, így e jogintézmény betöltheti célját. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet ebben a részében sem találta jogszabálysértőnek, és valamennyi fellebbezés alaptalanságára figyelemmel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[49] A másodfokú eljárásban a felek kölcsönösen felszámították perköltség igényüket, az alperesek közösen előterjesztett beadványukban azonban annak összegét nem határozták meg. A Pp. 81. § (1) bekezdése szerint a fél a perköltség megfizetését annak felszámításával kérheti. A (2) bekezdés ennek módjaként meghatározza, hogy a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy a perbe vitt mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással egyidejűleg - szükség szerint - okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. Az alperesek a felszámításhoz szükséges adatok bejelentését teljes egészében elmulasztották, ezért a Fővárosi Ítéltábla a felperes sikertelen fellebbezése ellenére sem ítelt meg javukra másodfokú perköltséget.

[50] A felperes által a fellebbezési ellenkérelemhez csatolt költségjegyzéken előterjesztett összeg megfizetésére kötelezésről a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint határozott. A másodfokú eljárásban az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése alapján a felperes és az II. rendű alperes fellebbezésre tekintettel személyenként 48.000 forint fellebbezési illeték merült fel, amelynek megfizetéséről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2021. szeptember 9.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Helga s.k.
előadó bíró

dr. Tóth Gabriella s.k.
bíró